

ingediend op **1805** (2022-2023) – Nr. 3
13 oktober (2023-2024)

Verslag

namens de Commissie voor Economie, Werk,
Sociale Economie, Wetenschap en Innovatie
uitgebracht door Maaïke De Vreese en Thijs Verbeurgt

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van de wet van 30 april 1999
betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers,
het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht
van 30 april 2004
en het decreet van 22 december 2017
houdende een premie om de transitie
van werkzoekenden naar ondernemerschap
te stimuleren

Documenten in het dossier:

1805 (2022-2023) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendement

Samenstelling van de Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie, Wetenschap en Innovatie:

Voorzitter: Robrecht Bothuyne.

Vaste leden:

Allessia Claes, Maaïke De Vreese, Andries Gryffroy, Rita Moors, Axel Ronse;

Yves Buysse, Ilse Malfroot, Els Sterckx;

Robrecht Bothuyne, Kurt Vanryckeghem;

Gwendolyn Rutten, Maurits Vande Reyde;

Meyrem Almaci, Imade Annouri;

Thijs Verbeurgt.

Plaatsvervangers:

Annick De Ridder, Maarten De Veuster, Philippe Muyters, Elke Sleurs, Tine van der Vloet;

Kristof Slagmulder, Klaas Sloomans, Wim Verheyden;

Stijn De Roo, Loes Vandromme;

Tom Ongena, Bart Van Hulle;

Johan Danen, Björn Rzoska;

Els Robeyns.

Toegevoegde leden:

Kim De Witte.

INHOUD

1. Toelichting	4
1.1. Ketenaansprakelijkheid en arbeidskaart	4
1.2. Au pairs	6
1.3. Transitiepremie	7
2. Algemene bespreking	7
2.1. Tussenkomen van de leden	7
2.2. Antwoorden van de minister	10
2.3. Bijkomende vragen en antwoorden.....	12
3. Artikelsgewijze bespreking	13
4. Eindstemming.....	13
Gebruikte afkortingen	14
Tekst aangenomen door de commissie.....	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Bijlage: zie de dossierpagina van dit document op www.vlaamsparlement.be	

De Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie, Wetenschap en Innovatie besprak op 5 oktober 2023 het ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004 en het decreet van 22 december 2017 houdende een premie om de transitie van werkzoekenden naar ondernemerschap te stimuleren.

Het opschrift van het ontwerp van decreet werd door de commissie gewijzigd in ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, het decreet van 22 december 2017 houdende een premie om de transitie van werkzoekenden naar ondernemerschap te stimuleren en het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

De door de minister getoonde presentatie is terug te vinden op de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

1. Toelichting

Jo Brouns, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, geeft toelichting bij het ontwerp van decreet, dat verschillende decreten wijzigt.

Om de strijd tegen sociale dumping en sociale fraude te versterken worden in de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers bepalingen opgenomen die betrekking hebben op de ketenaansprakelijkheid en op de procedure om een arbeidskaart te verkrijgen of geweigerd te zien worden.

In het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling worden bepalingen over *au pairs* ingevoegd. De minister verwijst daarvoor naar eerdere vragen om uitleg in de commissie (*Woordelijk verslag* VI.Parl. 2022-23, nr. 753 en 2042).

De wijziging van het decreet van 22 december 2017 houdende een premie om de transitie van werkzoekenden naar ondernemerschap te stimuleren is een louter technische aangelegenheid.

1.1. Ketenaansprakelijkheid en arbeidskaart

Wat verandert er voor de ketenaansprakelijkheid? Niet-EU-burgers die wettig in de EU verblijven en er voor een Europese werkgever werken, kunnen via detachering prestaties verrichten in een andere Europese lidstaat. Op die manier krijgen ze tijdelijk toegang tot de arbeidsmarkt van de ontvangende lidstaat zonder dat ze daarvoor een arbeidskaart nodig hebben.

Uit onderzoek naar detacheringen door het Departement Werk en Sociale Economie blijkt dat Vlaamse ondernemingen vaak gebruikmaken van detacheringen. Het vrij verkeer van diensten is een van de pijlers van de EU en brengt ook economische meerwaarde voor Vlaanderen met zich mee. Als een detachering volgens de regels verloopt, is er geen probleem. Als de voorwaarden van EER-detachering evenwel niet worden nageleefd, leidt dit tot sociale dumping en oneerlijke concurrentie. Die misbruiken zijn helaas al eerder aan bod gekomen in de commissie.

De minister geeft een voorbeeld van fraude. Een Braziliaan komt in dienst van een Portugees bedrijf in Vlaanderen werken. Hij heeft geen arbeidskaart voor Vlaanderen en ook geen wettig verblijf in België. Er wordt evenwel een vervalst bewijs bezorgd dat hij ingeschreven is in de Portugese sociale zekerheid. Op die manier wordt een illegale tewerkstelling (zonder arbeidskaart) vermomd als een detachering.

Verschillende dossiers, waaronder het Borealisdossier, dat de alarmbellen deed afgaan, tonen aan dat er in verschillende sectoren een potentieel gevaar is van uitbuiting en misbruik en dat de inspectiediensten niet altijd beschikken over voldoende en juiste instrumenten om performant op te treden. De circuits lopen via een alsmaar groter wordend kluwen van lidstaten en constructies, zodat het langer duurt en complexer wordt om alles te verifiëren en te bewijzen. Er wordt gebruikgemaakt van ketens met vele onderaannemers. Wanneer er inbreuken worden vastgesteld, leggen bedrijven dan ook regelmatig de verantwoordelijkheid bij hun onderaannemer.

De minister benadrukt dat hij een nultolerantie hanteert ten aanzien van constructies die uitbuiting en het ontlopen van verantwoordelijkheid tot doel hebben. Die visie wordt ook gedeeld door de commissie.

Rechtstreekse contractant

In het ontwerp van decreet wordt een verschil gemaakt tussen rechtstreekse en onrechtstreekse aannemers.

Voor de rechtstreekse onderaannemers is de belangrijkste wijziging dat het niet langer volstaat om als hoofdaannemer de onderaannemer een contract te laten ondertekenen waarin hij belooft niet met illegaal tewerkgestelde werknemers te werken. Wanneer er een dergelijke clausule is opgenomen in het contract is de hoofdaannemer nu nog niet aansprakelijk voor illegale tewerkstelling bij zijn onderaannemer. Het ontwerp van decreet voegt daar een voorwaarde aan toe. Er komt een decretale basis om samen met de sectoren een checklist op te maken van documenten die de onderaannemer ter beschikking moet stellen aan de aannemer om aan te tonen dat hij met legaal tewerkgestelde werknemers werkt. Het gaat dan concreet over de volgende documenten, die zullen worden opgenomen in een besluit van de Vlaamse Regering:

- een geldige verblijfsvergunning in het zendland;
- het bewijs van inschrijving in het Limosakadaster;
- het bewijs van inschrijving in de sociale zekerheid in het zendland (A1-bewijs).

Later zal ook een geldig paspoort moeten worden voorgelegd. De aannemers moeten niet optreden als inspecteur maar ze krijgen wel tools in handen om na te gaan of hun onderaannemer te vertrouwen is.

Wanneer een onderneming vaststelt dat de aan te leveren gegevens niet aanwezig zijn, moet ze haar rechtstreekse aannemer hierover aanspreken en verzoeken om de gegevens alsnog te bezorgen. Als die niet ingaat op dit verzoek, wordt verwacht dat de onderneming de inspectie hiervan op de hoogte brengt.

Opdrachtgever/niet-rechtstreekse contractant

Wat verandert er voor de opdrachtgever en de niet-rechtstreekse onderaannemer? Vandaag is het zo dat men als opdrachtgever of hoofdaannemer alleen aansprakelijk kan gesteld worden voor illegale tewerkstelling bij een onrechtstreekse onderaannemer als men door de inspectie schriftelijk op de hoogte werd gesteld van illegale tewerkstelling bij die onrechtstreekse onderaannemer.

Door het ontwerp van decreet wordt toegevoegd dat de inspectie dit mag aantonen met elk mogelijk bewijsmiddel en dus niet enkel een schrijven van de inspectie aan de opdrachtgever of hoofdaannemer over de illegale tewerkstelling bij de onrechtstreekse onderaannemer.

Arbeidskaart

Naar aanleiding van de Borealisaffaire wordt ook gesleuteld aan de procedures voor toekenning en intrekking van de arbeidskaart. Een werkgever zal kunnen worden gesanctioneerd als hij moedwillig de Dienst Economische Migratie niet verwittigt van het verbreken of wijzigen van de arbeidsovereenkomst van de niet-Europese werknemer. Dat kan bijvoorbeeld een aanpassing van een voltijds naar een deeltijds uurrooster zijn.

De minister meldt dat hij ook een besluit van de Vlaamse Regering voorbereidt dat het werken via tussenpersonen om arbeidskaarten aan te vragen aan banden legt. Tussenpersonen die werknemers rekruteren in het land van herkomst zullen zich moeten conformeren aan de regelgeving over private arbeidsbemiddeling en uitzendarbeid.

1.2. Au pairs

De problematiek van de tewerkstelling van au pairs kwam al eerder ter sprake in de commissie. Bij de zesde staatshervorming was er geen duidelijke toewijzing van bevoegdheden.

Au pairs van buiten de EU krijgen een arbeidskaart op basis waarvan ze prestaties leveren bij een gastgezin terwijl au pairs uit de EU zijn vrijgesteld van arbeidskaart op basis van het Europese vrije verkeer. De Vlaamse Sociale Inspectie stelt veel inbreuken vast bij controles van au pairs van buiten de EU. Dit doet volgens de minister het ergste vermoeden voor au pairs van binnen de EU, waarop dus totaal geen controle is.

Op de Interministeriële Conferentie Migratie van 7 juli 2023 werd een akkoord bereikt over de bevoegdheid inzake au pairs. Een au pair wordt voortaan gedefinieerd als een werknemer. De federale overheid zal voorzien in een functieomschrijving in de cao van het paritair comité 323.

Het ontwerp van decreet bepaalt dat Europese en niet-Europese au pairs alleen kunnen worden geplaatst bij een gastgezin via een erkende partij. Die erkende partij, het au-pairbureau, treedt op als werkgever. Hierdoor wordt een driepartijenrelatie gecreëerd tussen de jonge au pair, het gastgezin en het au-pairbureau. Dit voorstel sluit aan bij het advies van 28 juni 2018 van de Adviescommissie Economische Migratie bij de SERV over au pairs.

In een besluit van de Vlaamse Regering zullen de afzonderlijke erkenningsplicht voor au-pairbureaus en de specifieke voorwaarden worden uitgewerkt.

Op deze manier worden au pairs beter beschermd:

- Ze leveren prestaties binnen een duidelijke arbeidsrechtelijke context, die zal worden uitgewerkt door de Federale Regering.
- Er zal voortaan een professioneel bureau optreden als juridische werkgever.
- Een plaatsing in het kader van private arbeidsbemiddeling garandeert dat de grenzen van de tewerkstelling en de verplichtingen inzake culturele uitwisseling binnen het gastgezin worden gerespecteerd.
- Sociale inspectiediensten krijgen zicht op het plaatsen van au pairs via de daartoe erkende bureaus en dat ongeacht de nationaliteit van de au-pairjongere. Dat geldt dus ook voor de au pairs van binnen de EU. Op die manier kan er beter worden opgetreden tegen misbruiken.

Bovendien wordt er een transparant en regelgevend kader gecreëerd dat van toepassing is op zowel de Europese als de niet-Europese au pairs.

1.3. Transitiepremie

De wijzigingen van de bepalingen over de transitiepremie betreffen de verwerking van de persoonsgegevens. Dat is een technische wijziging, aldus de minister.

2. Algemene bespreking

2.1. Tussenkomen van de leden

Tussenkomen van Thijs Verbeurgt

Thijs Verbeurgt stelt dat de minister al de context heeft geschetst, met onder meer een verwijzing naar de Borealiscase. Het is belangrijk dat de overheid haar verantwoordelijkheid neemt en er alles aan doet om de volledige keten van tewerkstelling in kaart te brengen en te controleren.

Wat de Vooruifractie betreft, gaat de ketenaansprakelijkheid in het ontwerp van decreet niet ver genoeg. Er wordt een mooi principe vooropgesteld maar de uitwerking is onvoldoende. De hoofdverantwoordelijke zou volgens de fractie voor de volledige keten aansprakelijk moeten worden gesteld. Met het ontwerp van decreet wordt slechts een deel van de keten aangepakt. Waarom is de Vlaamse Regering niet verder gegaan en heeft ze de verplichtingen en aansprakelijkheid niet nog meer bij de hoofdaannemer gelegd? Het lid denkt daarbij bijvoorbeeld aan de verplichting om gegevens te verzamelen waarbij de hoofdelijke aansprakelijkheid beperkt blijft.

Een andere bezorgdheid is dat de procedure heel omslachtig is en dat het ontwerp van decreet daardoor in de praktijk niet tot een slagkrachtige opvolging, controle en bestraffing van het misbruik van buitenlandse werknemers zal leiden. Een vraag is bijvoorbeeld of met het ontwerp van decreet buitenlandse werkgevers en verantwoordelijken kunnen worden bereikt en bestraft. Kan de minister verduidelijken hoe een efficiënt beleid kan worden gevoerd met dit ontwerp van decreet?

Het is een goede zaak dat er een regeling komt voor de *au pairs*. Dat is nodig, zoals al eerder in de commissie werd aangekaart.

Tussenkomen van Maaike De Vreese

Maaike De Vreese dankt de minister voor het indienen van het ontwerp van decreet. De tewerkstelling en de detachering van buitenlandse werknemers kwam inderdaad al meerdere malen aan bod in de commissie. De schrijvende toestanden op de bouwwerf van Borealis zorgden voor ophef in de media maar iedereen weet dat op het terrein de inspectiediensten al langer moeilijkheden hebben met de controle van detachering. Daarom is het belangrijk de inspecteurs de nodige instrumenten en hefboomen te geven om effectief op te treden. Het ontwerp van decreet tot wijziging van de toezichts- en handhavingsbepalingen in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie (*Parl.St. VI.Parl. 2022-23, nr. 1808/1*), dat de commissie later zal bespreken, kan ervoor zorgen dat er harder wordt opgetreden tegen zware overtredingen.

Op de werkvloeren is de situatie erg complex met verschillende talen en verschillende regels en veiligheidsvoorschriften. Dat maakt controle niet evident. Er is een kluwen van constructies met onderaannemers. Dat is niet altijd negatief maar wel moeilijk te controleren. De situatie op het terrein is vaak onduidelijk en er wordt in grijze zones geopereerd. Dan is het de taak van de overheid om erop toe te zien dat er geen sprake is van uitbuiting, sociale dumping en oneerlijke concurrentie en dus te voorzien in een gelijk speelveld voor ondernemingen. Daarom zijn zowel de regels als de handhaving belangrijk.

Voor de verstrengde ketenaansprakelijkheid in het ontwerp van decreet is het belangrijk niet alleen naar illegale tewerkstelling te kijken maar ook de achterpoortjes te sluiten, bijvoorbeeld mensen die hier illegaal verblijven en als zelfstandige worden tewerkgesteld of EU-werknemers die als zelfstandige worden tewerkgesteld maar in feite werknemer zijn. Bij een inspectie op het terrein is vaak niemand in de keten aansprakelijk omdat iedereen als zelfstandige werkt. Het ontwerp van decreet wil daarvoor een oplossing bieden.

De ondernemingen zullen een gepaste zorgvuldigheid aan de dag moeten leggen en ook daardoor wordt een achterpoortje gesloten. Dat is een belangrijke wijziging om tot aansprakelijkheid voor de hele keten te komen. Voor Maaike De Vreese is het evenwel nog niet duidelijk hoe met een checklist zal worden gewerkt. Die zal in een besluit van de Vlaamse Regering worden uitgewerkt maar misschien kan de minister daar al meer toelichting over geven. Is de checklist opgesteld in overleg met de sectoren en ondernemingen? Zal de checklist dynamisch zijn en dus gemakkelijk kunnen worden aangepast?

Volgens het lid kan ook alleen de inspectie nagaan of de documenten juridisch correct zijn. Het is moeilijk een werkgever daarvoor aansprakelijk te stellen. De authenticiteit van documenten vaststellen, is een belangrijk probleem voor inspecteurs op het terrein. Hoe kan de inspectie daar verder mee aan de slag? Kan ze daarbij nog meer worden ondersteund? Verandert dit ontwerp van decreet iets aan de aanpak en de controlemogelijkheden van de inspectie?

Er zijn niet alleen de kluwens en constructies van aannemers en onderaannemers. Op het terrein zijn er ook verschillende inspectiediensten aanwezig, zowel Vlaamse als federale. De mening van de N-VA-fractie daarover is gekend maar op dit moment is de staatsstructuur nu eenmaal zo ingericht dat die diensten niet altijd moeten samenwerken. Hoe zal de samenwerking dan verlopen?

De minister verwees naar interministeriële conferenties en stelde dat deze problematiek tijdens het Europese voorzitterschap aan bod moet komen. Over detachering zijn er ook Europese richtlijnen. Wordt er bij de voorbereiding van dit ontwerp van decreet op richtlijnen gebotst die volgens de minister zeker moeten worden gewijzigd?

Aan de ondernemers kunnen verplichtingen worden opgelegd maar de overheid moet er ook voor zorgen dat de administratieve stappen die een ondernemer moet zetten in verhouding zijn tot het doel. Het kan niet de bedoeling zijn een grote administratieve overlast te creëren waarna verder niets met de gegevens wordt gedaan.

Ook voor Maaike De Vreese is er nog enige onduidelijkheid in de ketenaansprakelijkheid. Onder de hoofdaannemer werken verschillende onderaannemers. Is het dan de eerste aannemer boven een onderaannemer die de gegevens moet verstrekken? Of is het de hoofdaannemer die dit voor de hele keten moet doen? Kan de minister dat nog verder toelichten?

Tussenkomen van Axel Ronse

Axel Ronse is tevreden met de bepalingen in het ontwerp van decreet over het statuut van de au pairs. Het lid verwijst naar de moties die op het einde van de vorige regeerperiode door het Vlaams Parlement werden aangenomen voor het instellen van een onderzoek door het Rekenhof en het raadplegen van de SERV en de SARC (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1544/2, 1545/2 en 1546/2). Het Rekenhof en de SERV hebben grondig werk verricht. Het advies van de SARC was beperkt.

Uit cijfers bleek eerder al dat er veel misbruiken en overtredingen zijn, soms zelfs schrijnende gevallen, en dat agentschappen soms foutieve informatie geven over vergoedingen en te presteren uren. Tot vandaag staan alleen de au pairs uit derde

landen op de radar van de Vlaamse Sociale Inspectie. Op de au pairs uit de EU heeft de inspectie geen zicht en het lid hoopt dat er voor hen niet te veel fout loopt.

Met het ontwerp van decreet wordt een grote stap voorwaarts gezet. Door een uitbreiding van het decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling zullen au pairs alleen kunnen worden tewerkgesteld via erkende bureaus. Er is nog altijd een culturele component aan hun verblijf en ook dat is belangrijk. Door de Dimona-aangifte komen ze in het vizier van de inspectiediensten en komen ook de Europese au pairs opnieuw op de radar van de inspectie.

De N-VA-fractie is erg tevreden met deze regeling maar er blijven enkele bezorgdheden. Weet de minister hoe snel de Federale Regering zal schakelen? Zal de federale minister van Werk de wijzigingen snel doorvoeren? Een au pair zal door de nieuwe regels drie of vier keer duurder worden. Dat kan worden verzacht door de lonen of bijdragen ervan fiscaal aftrekbaar te maken. Kan de Vlaamse Regering aan die oplossing bijdragen?

Is de Vlaamse overheid zelf klaar om het akkoord uit te voeren? Of zijn er nog drempels? Wat is de timing voor het besluit van de Vlaamse Regering? Welke voorwaarden zullen daarin worden opgenomen voor het Vlaamse Gewest?

Axel Ronse informeert verder wie het programma van de culturele uitwisseling zal bepalen. Wordt ook dat in het uitvoeringsbesluit opgenomen?

Hoe ziet de minister de erkende derde partij die zal optreden als werkgever? Het meest logische voor het lid is dat de uitzendsector dat zal doen. Dat heeft dan wel een grote impact op de bestaande au-pairagentschappen, waarvan de meeste wel bonafide zijn. Werd er al overlegd met die agentschappen?

Tussenkomst van Imade Annouri

Imade Annouri stelt dat iedereen het ermee eens is dat de strijd tegen uitbuiting van buitenlandse werknemers uitermate belangrijk is. Dat is herhaaldelijk zo geformuleerd in de commissie maar iedereen beseft ook dat het een complexe materie is. Elke stap voorwaarts om tegen uitbuiting te strijden, is een goede zaak. Het zal ook stap voor stap moeten gebeuren want er moet zoveel mogelijk worden gedaan om op verschillende plaatsen de regels te wijzigen.

Bij de nieuwe regeling voor au pairs heeft de Groenfractie geen opmerkingen.

Imade Annouri begrijpt de filosofie van de verscherpte ketenaansprakelijkheid waarbij de hoofdaannemer verantwoordelijk wordt gesteld en ervoor moet zorgen dat de nodige documenten beschikbaar zijn. Dat zal verder worden gedetailleerd in een uitvoeringsbesluit.

Iemand met malafide bedoelingen kan ook frauderen met de documenten, foutieve informatie aanleveren en zich daardoor indekken. De minister stelt terecht dat het niet de bedoeling is dat aannemers de juistheid van de opgevraagde documenten controleren. Dan is het toch belangrijk dat de overheid maximaal nagaat of de gegevens en documenten correct zijn. Als men enkel een drempel opwerpt en er geen controle is, zal dit in de praktijk weinig verschil maken. Hoe zal de minister ervoor zorgen dat het niet bij een symbolische maatregel blijft? Komt er een plan om meer controles uit te voeren?

Wie wordt in het ontwerp van decreet bedoeld met de verwerkingsverantwoordelijke? Is dat de hoofdaannemer?

Tussenkomst van Ilse Malfroot

Ilse Malfroot stelt dat haar fractie dit ontwerp van decreet zal goedkeuren omdat het de bedoeling heeft sociale fraude en illegale tewerkstelling tegen te gaan. Illegale tewerkstelling is niet alleen problematisch in functie van de verblijfswetgeving maar ook voor de toepassing van de sociale wetgeving. Het is bekend tot welke verschrikkelijke toestanden illegale tewerkstelling kan leiden. Voor de Vlaams Belangfractie mogen en moeten er dan ook forse straffen en sancties worden opgelegd aan werkgevers die misbruik maken van de sociaal zwakke en precaire positie van buitenlandse werknemers en die mensen tewerkstellen in onmenselijke omstandigheden. Het is goed dat er aan bedrijven gepaste zorgvuldigheid wordt opgelegd om te voorkomen dat hun rechtstreekse onderaannemer illegale werknemers of zelfstandigen die hier geen wettig verblijf hebben, tewerkstelt.

De zorgvuldigheidsplicht is dus een goede maatregel maar er is ook het rechtszekerheidsprincipe. Zorgvuldigheid is volgens het lid een vage term op basis waarvan sanctionering problematisch kan zijn. Hoe gaat de minister die verder invullen en preciseren en zal hij daartoe overleg starten met de werkgevers- en werknemersorganisaties?

In artikel 4 worden de straffen voor illegale tewerkstelling opgetrokken van 250 tot 2500 euro naar 300 tot 3000 euro, weliswaar te vermenigvuldigen met acht en te verhogen in functie van het aantal tewerkgestelde buitenlanders. *Ilse Malfroot* stelt vast dat de straffen in het Waalse Gewest ook na de aanpassing nog steeds dubbel zo hoog liggen als in Vlaanderen, terwijl ook daar in een verhoging wordt voorzien. Waarom de straffen niet optrekken tot minstens het niveau van het Waalse Gewest? Dreigt deze discrepantie er niet toe te leiden dat gewetenloze ondernemers en mensenhandelaars eerder in Vlaanderen actief zullen zijn dan in Wallonië?

Het ontwerp van decreet voorziet in gevangenisstraffen van acht dagen tot drie jaar. Het lid verwijst naar de reputatie van de Belgische Justitie wat betreft de uitvoering van straffen en spreekt van georganiseerde straffeloosheid. Heeft de minister zicht op het vervolgings- en strafbeleid voor de inbreuken tegen de bepalingen van dit ontwerp van decreet? Dreigt de relatieve zwaarte van de strafmaten niet te leiden tot niet-vervolging? Is het niet wenselijk om de maximale strafmaten nog te verhogen om op die manier toch nog de kans op vervolging en effectieve gevangenisstraffen te garanderen?

De minister stelde dat elke au pair van binnen en buiten de EU moet gekend zijn bij de inspectie. Op welke manier zal die gekend zijn en hoe zal de inspectie daar voldoende controle op kunnen uitoefenen?

De plaatsing van de au-pairjongere moet gebeuren via een derde partij. De au pair kan niet rechtstreeks door een gastgezin worden tewerkgesteld. Deze derde partij moet de professionele deskundigheid hebben om jongeren zonder sociaal netwerk in dit land te plaatsen. *Ilse Malfroot* vraagt hoe de minister de professionele deskundigheid zal testen.

2.2. Antwoorden van de minister

Ketenaansprakelijkheid

Minister *Jo Brouns* antwoordt eerst op de vragen over ketenaansprakelijkheid. De economische migratie is toegenomen en ze blijft in de actuele krappe arbeidsmarkt een absolute noodzaak. Helaas werden ook gevallen van sociale dumping vastgesteld. De maatregelen tegen sociale fraude en dumping worden nu decretaal veranderd. De situatie was dat een hoofdaannemer gewoon kon verklaren dat hij niet met illegale werknemers werkte. Wat nu wordt voorgesteld, houdt een grote verandering

in. Er wordt meer dan een kleine drempel opgeworpen maar het blijft een evenwicht zoeken tussen meer controle inbouwen en vermijden dat er te veel administratieve taken worden opgelegd, ook voor de inspecteurs.

De strijd tegen uitbuiting is deels een collectieve verantwoordelijkheid en dat komt tot uiting in de ketenaansprakelijkheid. Er moet worden samengewerkt en de inspectiediensten moeten worden ondersteund. Hoofdaannemers zijn geen inspecteurs maar er is een cascade, een trapsgewijze verantwoordelijkheid. Ze zijn in eerste instantie verantwoordelijk voor de rechtstreekse onderaannemers die voor hen werken.

De minister vraagt aandacht voor het totale pakket. De vastgestelde casussen hebben alarmbellen doen afgaan en dat heeft geleid tot een verscherping van het beleid. Er komen ook hogere boetes. De Vlaamse Sociale Inspectie werd uitgebreid met twaalf inspecteur sinds het begin van de regeerperiode. Bij het Departement WSE is er een Controlekamer opgericht die vanaf vijf aanvragen voor een arbeidskaart een controle doet via Companyweb. In het Gatekeeperproject worden databanken aan elkaar gekoppeld en wordt artificiële intelligentie ingezet waardoor bij de instroom sneller knipperlichten gaan branden voor de inspectie. Voor het uitwerken van de ketenaansprakelijkheid wordt een checklist opgesteld die zal worden gekoppeld aan een digitaal dataplatform.

Voor het invullen van de zorgvuldigheidsplicht zal een checklist worden uitgewerkt in het uitvoeringsbesluit. De minister heeft in de toelichting al vermeld dat het gaat om het checken van de aanwezigheid van documenten zoals een geldige verblijfsvergunning in het zendland, het bewijs van inschrijving in het Limosakadaster en het bewijs van inschrijving in de sociale zekerheid in het zendland (A1-bewijs). Daarover is gesproken met de sociale partners, die erkennen dat het nodig is om collectief verantwoordelijkheid op te nemen en oneerlijke concurrentie te vermijden.

Er is dus een heel pakket aan maatregelen die drempels inbouwen voor mensen met malafide bedoelingen.

Het uitvoeringsbesluit zal inderdaad dynamisch moeten zijn. Mensen met slechte intenties zitten ook niet stil en na evaluatie kan blijken dat er aanpassingen nodig zijn aan het BVR. Daarom is het ook belangrijk dat er een elektronisch platform komt. De inspectie zal ook de authenticiteit van de documenten moeten kunnen controleren. De minister ziet mogelijkheden om daarvan een succesverhaal te maken. De intensiteit van de controles kan misschien worden verhoogd. De zogenaamde flexacties waarbij de Vlaamse en federale inspectiediensten samenwerken, zijn succesvol.

Het Europese voorzitterschap kan een aanleiding zijn om de samenwerking met de inspectiediensten van andere lidstaten nog te versterken. Dat blijft een aandachtspunt.

De hogere boetes waarnaar werd verwezen, moeten een afschrikkingseffect hebben. Ze liggen inderdaad lager dan in Wallonië. Het is hoe dan ook de bedoeling van de minister om van een nultolerantiebeleid uit te gaan. Samenwerking met Justitie is nodig. De minister zal Justitie in kennis stellen van de wijzigingen en de nodige aandacht vragen voor het bestraffen van inbreuken in het vervolgingsbeleid.

Au pairs

De minister meent dat de juiste stappen worden gezet om meer aandacht te hebben voor au pairs uit de EU-lidstaten. Au pairs zullen inderdaad duurder worden maar de aanpassing is volgens de minister toch echt nodig. Ze verdienen meer respect voor het werk dat ze doen bij het ondersteunen van gezinnen. Er is aan de federale minister van Werk gevraagd om de stijging van de kosten te milderden door bijvoorbeeld de bijdragen fiscaal aftrekbaar te maken. Dat wordt nu onderzocht.

De bureaus voor au pairs zullen een erkenning moeten krijgen na een kwaliteitscontrole door een erkenningscommissie. De inspectie zal de erkende bureaus kunnen controleren.

2.3. Bijkomende vragen en antwoorden

Voor *Thijs Verbeurgt* blijft het onduidelijk tot waar de aansprakelijkheid reikt. De minister spreekt van een cascade maar blijft de aansprakelijkheid niet beperkt tot de eerste schakel, waarmee de aannemer een contract heeft? Of blijft de hoofdaannemer verantwoordelijk voor de volledige keten, voor alle onderaannemers tot op het laagste niveau? Dat is voor de Vooruitfractie essentieel. Op die manier wordt de verantwoordelijkheid gemaximaliseerd.

Het lid staat achter administratieve vereenvoudigingen maar in het licht van de cases die er zijn geweest, moet men ook de verantwoordelijkheid van de aannemers durven benoemen. Het is hun verantwoordelijkheid dat alle documenten voorhanden zijn en dat alle controles kunnen worden uitgevoerd. De prijs die de samenleving en werknemers die werken in onveilige omstandigheden betalen, ligt veel hoger. *Thijs Verbeurgt* verwijst naar een recent arbeidsongeval in zijn stad waarbij bleek dat er bij de aannemer acht doden waren gevallen op twintig jaar tijd.

Maike De Vreese benadrukt dat ervoor moet worden gezorgd dat de gevraagde documenten worden gebruikt en dat ze nuttig zijn voor de inspectiediensten. Het heeft geen zin documenten op te vragen als er geen meerwaarde is voor de controle. Daarnaast blijven controles op het terrein nodig en moeten er inspecteurs zijn om die uit te voeren. Het doel van het ontwerp van decreet is een achterpoort te sluiten en daarom is het een belangrijke wijziging.

Minister *Jo Brouns* herhaalt dat in de huidige situatie de hoofdaannemer zich kan beperken tot de verklaring dat hij niet met illegale werknemers werkt. Nu worden de boetes verhoogd, is er Gatekeeper om fijnmaziger te controleren, de Controlekamer bij het Departement WSE enzovoort. Er is een heel pakket aan maatregelen genomen om de nultolerantie waar te kunnen maken. De ketenaansprakelijkheid is daarin een belangrijk element.

De aannemer wordt gevraagd om op basis van een checklist documenten op te vragen om uit te sluiten dat er een illegale tewerkstelling is die kan wijzen op uitbuiting. De hoofdaannemer is niet verantwoordelijk voor de volledige keten. Hij is aansprakelijk voor zijn rechtstreekse onderaannemer, die op zijn beurt verder werkt met de onderaannemers of partners waarmee hij een overeenkomst sluit en waarvoor hij verantwoordelijk is.

Op federaal niveau wordt een zwarte lijst aangelegd van aannemers die herhaaldelijk inbreuken plegen. De samenleving weet dan met welke malafide aannemers er best niet in zee wordt gegaan.

Thijs Verbeurgt begrijpt dat de aansprakelijkheid beperkt blijft tot het eerste niveau van onderaanneming en dat de hoofdaannemer niet meer aansprakelijk is voor verdere onderaannemers in de keten. De Vooruitfractie blijft ervoor pleiten om de hoofdaannemer aansprakelijk te maken voor de volledige keten.

Imade Annouri zegt dat de Groenfractie het ontwerp van decreet wel zal goedkeuren omdat het een stap vooruit is. Op zich is deze stap nog niet voldoende, er zullen nog stappen moeten worden gezet.

3. Artikelsgewijze bespreking

Amendement nr. 1 van Robrecht Bothuyne, Maaïke De Vreese, Andries Gryffroy, Kurt Vanryckeghem, Maurits Vande Reyde en Axel Ronse strekt ertoe het opschrift te vervangen.

Robrecht Bothuyne licht toe dat in het opschrift niet elk aangepast decreet wordt vermeld. Daarom wordt het vervolledigd door te vermelden dat ook het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling wordt gewijzigd.

Het amendement wordt aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 1 tot en met 15 worden aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

4. Eindstemming

Het ontwerp van decreet wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Robrecht BOTHUYNE,
voorzitter

Maaïke DE VREESE
Thijs VERBEURGT,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

BVR	besluit van de Vlaamse Regering
Dimona	Déclaration Immédiate/Onmiddellijke Aangifte (van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid)
EER	Europese Economische Ruimte
Limosa	Landenoverschrijdend Informatiesysteem ten behoeve van Migratie Onderzoek bij de Sociale Administratie
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
WSE	Werk en Sociale Economie

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

ONTWERP VAN DECREET

tot wijziging
van de wet van 30 april 1999
betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers,
het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht
van 30 april 2004,
het decreet van 22 december 2017
houdende een premie
om de transitie van werkzoekenden
naar ondernemerschap te stimuleren
en het decreet van 10 december 2010
betreffende de private arbeidsbemiddeling

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

Art. 2. Artikel 9 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 9. Tegen een beslissing tot weigering of intrekking van de toelating tot arbeid kunnen, op straffe van onontvankelijkheid, de volgende personen beroep aantekenen bij de bevoegde overheid:

- 1° de buitenlandse werknemer of diens mandataris als de beslissing tot weigering of intrekking betrekking heeft op een toelating tot arbeid van onbepaalde duur;
- 2° de werkgever of diens mandataris als de beslissing tot weigering of intrekking betrekking heeft op een toelating tot arbeid van bepaalde duur.”

Art. 3. In artikel 10 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“Het beroep wordt ingesteld bij ter post aangetekende brief of via het elektronisch platform binnen een maand na kennisgeving van de aangetekende brief of na kennisgeving via het elektronisch platform waarbij de beslissing tot weigering of intrekking wordt betekend.”;

- 2° in het vierde lid wordt het woord “Koning” vervangen door de woorden “Vlaamse Regering”;

- 3° er wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In het eerste lid wordt verstaan onder elektronisch platform: het elektronisch platform, vermeld in artikel 40 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waalse Gewest, het Vlaamse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Duitstalige Gemeenschap over de coördinatie van het beleid voor de toekenning van arbeidsvergunningen en voor de toekenning van de verblijfsvergunning, alsook de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse werknemers en de samenwerkingsakkoorden in uitvoering van voormeld artikel 40.”

Art. 4. In artikel 12, §1, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "250 tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "300 tot 3000 euro";

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

"Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek wordt een werkgever, zijn lasthebber of een aangestelde gestraft met een strafrechtelijke geldboete van 100 euro tot 1000 euro als hij de arbeidsovereenkomst van de buitenlandse onderdaan verbreekt of een betekenisvolle wijziging aan de arbeidsvoorwaarden doorvoert en moedwillig nalaat de bevoegde overheid hiervan schriftelijk te verwittigen."

3° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De geldboete die opgelegd wordt met toepassing van het eerste lid, 1° tot en met 3°, en het tweede lid, wordt vermenigvuldigd met het aantal buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen."

Art. 5. In artikel 12/3, §1, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan" worden opgeheven;

2° in punt 3° wordt het woord "geëist" vervangen door het woord "gevraagd";

3° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

"4° zijn opgetreden tussen:

- a) een buitenlandse onderdaan en een werkgever;
- b) een buitenlandse onderdaan en de autoriteiten die zijn belast met de toepassing van deze wet of de uitvoeringsbesluiten ervan of de controle en het toezicht op de wet of de uitvoeringsbesluiten ervan;
- c) een werkgever en de vermelde autoriteiten en waarbij daden zijn gesteld die hetzij die buitenlandse onderdaan, hetzij de werkgever, hetzij de vermelde autoriteiten op een dwaalspoor kunnen brengen."

Art. 6. In artikel 12/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede "artikel 12/2 van deze wet" vervangen door de zinsnede "artikel 12/1, §1, en artikel 12/2 van deze wet en artikel 22, 1°, van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen";

2° in paragraaf 1 worden het tweede, het derde en het vierde lid vervangen door wat volgt:

"In afwijking van het eerste lid worden de aannemer en de intermediaire aannemer niet bestraft als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de aannemer en de intermediaire aannemer hebben een schriftelijke verklaring waarin hun rechtstreekse onderaannemer bevestigt dat hij geen illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt en zal

tewerkstellen of een zelfstandige beroepsactiviteit uitoefent zonder toegelaten of gemachtigd te zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België;

- 2° de aannemer en de intermediaire aannemer betrachten bij de aanstelling van hun rechtstreekse onderaannemer de gepaste zorgvuldigheid om te voorkomen dat hun rechtstreekse onderaannemer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt of een zelfstandige beroepsactiviteit uitoefent zonder toegelaten of gemachtigd te zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België.

Om te voldoen aan de voorwaarde, vermeld in het tweede lid, 2°, laten de aannemer en de intermediaire aannemer de volgende categorieën van gegevens aanbrengen door de rechtstreekse onderaannemer:

- 1° de identificatie- en de contactgegevens van de rechtstreekse onderaannemer;
2° de persoonlijke gegevens, de gegevens over de verblijfsrechtelijke situatie en de gegevens over de tewerkstelling van de buitenlandse werknemers en buitenlandse zelfstandigen van de rechtstreekse onderaannemer.

De Vlaamse Regering bepaalt de concrete gegevens die moeten worden aangebracht, overeenkomstig het derde lid, en de nadere modaliteiten van het opvragen ervan.

In het tweede en het derde lid wordt verstaan onder buitenlandse zelfstandigen: buitenlandse onderdanen als vermeld in artikel 2, 3°, van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen, die een zelfstandige beroepsactiviteit uitoefenen als vermeld in artikel 2, 8°, van het voormelde decreet.”;

- 3° aan paragraaf 1 worden een zesde tot en met een tiende lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“Om te voldoen aan de voorwaarde, vermeld in het tweede lid, 2°, spreken de aannemer en de intermediaire aannemer hun rechtstreekse onderaannemer aan als blijkt dat de gegevens, vermeld in het derde lid, niet aanwezig zijn en verzoeken zij hem om deze alsnog aan te brengen. Als de rechtstreekse onderaannemer niet ingaat op het verzoek om de informatiegegevens aan te brengen, brengen de aannemer en de intermediaire aannemer de sociaalrechtelijk inspecteurs daarvan onmiddellijk op de hoogte.

De aannemer en de intermediaire aannemer die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in het tweede lid, 1° en 2°, en in het zesde lid, worden toch bestraft als ze voorafgaand aan de inbreuk, vermeld in het eerste lid, op de hoogte zijn van het feit dat hun rechtstreekse onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt of een zelfstandige beroepsactiviteit uitoefent zonder toegelaten of gemachtigd te zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België. Het bewijs van de voormelde kennis kan door de sociaalrechtelijke inspecteurs met alle mogelijke bewijsmiddelen worden aangetoond.

De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De aannemer, de intermediaire aannemer en de rechtstreekse onderaannemer treden op als verwerkingsverantwoordelijken als vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer

van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de vervulling van de voorwaarde, vermeld in het eerste tot en met het derde lid.

De persoonsgegevens, vermeld in het derde lid, worden bewaard gedurende de noodzakelijke duur voor de doeleinden, vermeld in artikel 12/4, §1, tweede, derde en zesde lid, van deze wet, met een maximale bewaartermijn die niet meer mag bedragen dan tien jaar na de beëindiging van de aanstelling van de onderaannemer.”;

- 4° in paragraaf 2, eerste lid, wordt de zinsnede “artikel 12/2 van deze wet” vervangen door de zinsnede “artikel 12/1, §1, en 12/2 van deze wet en artikel 22, 1°, van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen” en wordt de zin “Het bewijs van dergelijke kennis kan de kennisgeving, vermeld in artikel 12/7 van deze wet, zijn.” vervangen door de zin “Het bewijs van de voormelde kennis kan door de sociaalrechtelijke inspecteurs met alle mogelijke bewijsmiddelen worden aangetoond.”;
- 5° in paragraaf 3, eerste lid, 1° en 2°, wordt de zinsnede “artikel 12/2 van deze wet” vervangen door de zinsnede “artikel 12/1, §1, en 12/2 van deze wet en artikel 22, 1°, van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen” en wordt de zin “Het bewijs van dergelijke kennis kan de kennisgeving, vermeld in artikel 12/7 van deze wet, zijn.” vervangen door de zin “Het bewijs van de voormelde kennis kan door de sociaalrechtelijke inspecteurs met alle mogelijke bewijsmiddelen worden aangetoond.”.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004

Art. 7. Aan artikel 13/2, §2, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, ingevoegd bij het decreet van 12 juli 2013, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan een administratieve geldboete opgelegd worden van 50 euro tot 500 euro aan de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde als hij in strijd met de bepalingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan de arbeidsovereenkomst van de buitenlandse onderdaan verbreekt of een betekenisvolle wijziging aan de arbeidsvoorwaarden doorvoert, en moedwillig nalaat de bevoegde overheid hiervan schriftelijk te verwittigen.”.

Art. 8. In artikel 13/6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 4 worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- a) in punt 3° wordt het woord “geëist” vervangen door het woord “gevraagd”;

b) punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“4° zijn opgetreden tussen:

- a) een buitenlandse onderdaan en een werkgever;
- b) een buitenlandse onderdaan en de autoriteiten die zijn belast met de toepassing van deze wet of de uitvoeringsbesluiten ervan of de controle en het toezicht op de wet of de uitvoeringsbesluiten ervan;
- c) een werkgever en de vermelde autoriteiten en waarbij daden zijn gesteld die hetzij die buitenlandse onderdaan, hetzij de werkgever, hetzij de vermelde autoriteiten op een dwaalspoor kunnen brengen.”;

2° in paragraaf 5 wordt de zinsnede “artikel 12/2 van de voormelde wet” telkens vervangen door de zinsnede “artikel 12/1, §1, en 12/2 van de voormelde wet en artikel 22, 1°, van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen en de uitvoeringsbesluiten ervan.”.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 22 december 2017 houdende een premie om de transitie van werkzoekenden naar ondernemerschap te stimuleren

Art. 9. In het decreet van 22 december 2017 houdende een premie om de transitie van werkzoekenden naar ondernemerschap te stimuleren wordt een hoofdstuk 3/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 3/1. Verwerking van persoonsgegevens”.

Art. 10. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk 3/1, ingevoegd bij artikel 9, een artikel 6/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/1. De door de Vlaamse Regering aangewezen dienst treedt op als verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), voor de verwerking van de persoonsgegevens in het kader van de aanvraag en toekenning van de transitiepremie.”.

Art. 11. In hetzelfde decreet wordt in hetzelfde hoofdstuk 3/1 een artikel 6/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/2. De volgende categorieën van persoonsgegevens worden in het kader van de toekenning van de transitiepremie verwerkt:

- 1° de identificatie- en contactgegevens van de ondernemer;
- 2° de datum van inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen en het ondernemingsnummer;
- 3° de startdatum van een beroepsbezigheid als zelfstandige in hoofdberoep;
- 4° de vestigingsplaats(en) van de onderneming;
- 5° het bewijs van VDAB waaruit de inschrijving van de ondernemer als werkzoekende blijkt, vermeld in artikel 2, eerste lid, 3° of 11°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2018 tot uitvoering van het decreet van 22 december 2017 houdende een premie om de transitie van werkzoekenden naar ondernemerschap te stimuleren;

- 6° het bewijs van het bevoegde uitbetalingsorgaan waaruit blijkt dat de ondernemer uitkeringsgerechtigd was op het ogenblik, vermeld in artikel 2, eerste lid, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2018 tot uitvoering van het decreet van 22 december 2017 houdende een premie om de transitie van werkzoekenden naar ondernemerschap te stimuleren;
- 7° het attest dat de dienstverlener uitgereikt heeft, waaruit blijkt dat de aanvrager een prestartersstraject met succes heeft doorlopen;
- 8° het bewijs waaruit blijkt dat de ondernemer is aangesloten bij een sociale verzekeringskas voor zelfstandigen of bij de Nationale Hulpkas voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen als zelfstandige in hoofdberoep;
- 9° het rekeningnummer van de ondernemer;
- 10° de melding dat de ondernemer een jobbonus plus voor startende zelfstandigen heeft ontvangen conform artikel 4 van het decreet van 15 juli 2022 tot regeling van de toekenning van een jobbonus plus voor startende zelfstandigen;
- 11° de verklaring op erewoord dat wordt voldaan aan de voorwaarden, vermeld in artikel 3 van verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun;
- 12° de fiscale fiche van de ondernemer.

In het kader van rapportering worden de persoonlijke kenmerken van de zelfstandige in hoofdberoep verwerkt.”.

Art. 12. In hetzelfde decreet wordt in hetzelfde hoofdstuk 3/1 een artikel 6/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/3. In het kader van de taken, vermeld in artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2018 tot uitvoering van het decreet van 22 december 2017 houdende een premie om de transitie van werkzoekenden naar ondernemerschap te stimuleren, wisselt de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 6/1 van dit decreet, de volgende persoonsgegevens uit met de volgende instanties:

- 1° de identificatie- en contactgegevens met het Rijksregister van de natuurlijke personen;
- 2° de melding dat de zelfstandige zijn activiteit in hoofdberoep verricht en de startdatum van zijn activiteiten met het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen;
- 3° het vestigingsadres en het nummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen met de Kruispuntbank van Ondernemingen;
- 4° fiscale gegevens met de Federale Overheidsdienst Financiën.

De persoonsgegevens, vermeld in het eerste lid, worden uitgewisseld met tussenkomst van de bevoegde dienstenintegrator als dat van toepassing is.

In het tweede lid wordt verstaan onder dienstenintegrator: de Vlaamse dienstenintegrator, vermeld in artikel 2, 9°, van het decreet van 13 juli 2012 houdende de oprichting en organisatie van een Vlaamse dienstenintegrator.”.

Art. 13. In hetzelfde decreet wordt in hetzelfde hoofdstuk 3/1 een artikel 6/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/4. Met behoud van de toepassing van de noodzakelijke bewaring ervan voor de latere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, voor wetenschappelijk of historisch onderzoek of voor statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening

gegevensbescherming), worden de persoonsgegevens, vermeld in artikel 6/2 van dit decreet, bewaard gedurende de noodzakelijke duur voor de doeleinden voor dit decreet met een maximale bewaartermijn die niet meer mag bedragen dan tien jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 6/1 van dit decreet, behoren, en, in voorkomend geval, de definitieve beëindiging van de gerechtelijke, administratieve en buitengerechtelijke procedures en beroepen die voortvloeien uit de verwerking van de voormelde persoonsgegevens.”.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling

Art. 14. In artikel 3 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012 en 29 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 2° wordt vervangen door wat volgt:

“2° werknemer:

- a) de natuurlijke persoon die een beroepsactiviteit uitoefent of wil uitoefenen onder het gezag van een werkgever. Met werknemer worden zowel werkzoekende als zelfstandige gelijkgesteld;
- b) de jonge au pair;”;

2° er wordt een punt 14° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“14° jonge au pair: de Unieburger, vermeld in artikel 2, 5, van verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore), of de onderdaan van een derde land, vermeld in artikel 2, 6, van de voormelde verordening (EU) 2016/399, die tijdelijk in een gastgezin wordt opgenomen waar hij kost en inwoning geniet in ruil voor lichte dagdagelijkse huishoudelijke taken, om zijn taalkennis te vervolmaken en zijn algemene ontwikkeling te verruimen door een betere kennis van het land door deel te nemen aan het gezinsleven van het gastgezin.”.

Hoofdstuk 6. Slotbepaling

Art. 15. Artikel 6, 8, 2°, en artikel 14 treden in werking op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt.

Artikel 7 treedt in werking op 1 januari 2024.